

Poema

*A noite vaíse asomando
e a rúa échese de soidade.
A lúa está chorando
polo amor que perdeu na súa mocidade.*

*A lúa pártese en dúas,
coma un corazón roto de dor.
O amor anda facendo sempre das súas,
cando chega écheste de temor.*

*A soidade vai correndo pola rúa,
coma un neno abandonado,
e vai seguindo a luz da lúa
e vai alegre, todo ilusionado.*

*E vai pasando unha brisa,
que abraza ó pobre neno,
e ó neno dálle a risa
por non dicir que ten medo.*

Mª Araceli Villar Bellón, 4° B